

وفاقی حکومت وائٹ وزارت نصیبی بہرہ و تحکیم گون

بلوچ اسٹیٹ گورنمنٹ

استاد ادب

مولوی خیر محمد ندوی

کلیں حق پہ بلوچی اکیڈمی عر

بلوچی اکیڈمی - کوئٹہ

قلات پرنٹنگ پریس، کوئٹہ

۱۹۸۰ء

یک ہزار

محمد عارف

چھاپ کنوخ

چھاپ حاہ

سری وار

لیکو

بہا

تہابت

پبلشرز

ر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
نَحْمَدُكَ وَنُصَلِّيْ عَلٰی رَسُوْلِكَ الْكَرِیْمِ

ہمک و رے پیت و شتا ۽ لائق خدایہ ذات رانت کہ اولیٰ آل ۽
فی آدم ۽ را پیدا کرت و پیدا آل ۽ راگون نانت و ادب ۽ برادر
رنت - پنچوش کہ آرت مان وقی پاکین کلام ۽ درشان کنت و گشیت علم
ارڈ نسان ماکم یعلم " بزراں خدایہ پاک ۽ انسان ۽ را ہما
جیزانی ذانت و سرسوج دات کہ آچرایاں مالوم دار نہ ات ہے و
۽ ڈہیکہ خدایہ پاک ۽ بنی آدم ۽ پیرک واجب آدم علیہ السلام ۽ را
ودی کرت تہ گڑا انسان ۽ عزت و شرف ۽ را برجا دارگ ۽ واتنا
آرا تواین چیزانی ذانت و سرسوج دات کہ چرے دانگ ۽ برکت
۽ دیا پریشہ ہم لاچار و بے بس برت انت و آیان بے وس و
بے دانگی ۽ دیان ۽ وت منت - قرآن ۽ پاک ہے داستان ۽
پریشہ بیان کنت -

وَعَلَّمَ الْاٰدَمَ الْاَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی

أَمَلَايَكَةَ فَقَالَ أَتَشْفُونَ بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 قَالُوا أَشَجَانِكَ لَا عِلْمَ لَنَا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
 الْحَكِيمُ هُ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ
 بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

بزان اللہ تعالیٰ عہ تراہین چیزانی نام عہ حضرت آدم علیہ السلام عہ را
 پیش داشت و پرا (ہما چیزاں) کلان عہ پرشتگان دیم و ایر کرت
 و گشتی کہ اسے ہ چیزانی نامان عہ بگش ایت اگان شما راست گش ایت
 دبران وتی خبر عہ پ حق دان ایت) آیایا پسو دیان عہ گشت پاک
 تو مارا مالوم نہ رانت ایا ہنکیاس کہ تو مارا سوچ دانگ - بے شک
 اصل ذانت عہ داروک و حکمت و بارکیانی ذالوک تر اے و ایٹی و سرا
 خدا عہ گشت اے آدم! پرشتگان عہ طے چیزانی نام عہ بگش -
 گدرا و ہرکیہ آیانی نام عہ پیش داشت، گشت (خدا و) ایان شما
 نہ گشتگ ات کہ من شر ذاناں زمین و آسمان عہ چیرین چیزاں عہ
 و من (ہم) زاناں ہر چیزکیہ شما ذرا کن ایت. و ہر چیزکیہ شما

پیر دہیت۔

قرآن پاک و چرسے ایتان یک نینگے و پرشتگان سرا بنی آدم و
شرف و درجہ سہرا بیت ، تہ دومی ہینگ و عبادت و سرا علم و سرا
بُز تر بیگ ثابِت بیت کہ آ ایوت و پرشتگان خاصین کارنت ، پرچاکہ
پرشتہ پہ ہے مراد و پیدا کنگ بوئنگ انت کہ مدام خدائے پاک و عبادت
و کار و بکنت و ہر وحد و ہر دمان و خدائے حکمانی پدگیری و تہا
مشکول بہ بہنت و بس۔ بے وقتی علم و دانگ و سوب و انسان پرشتگان
سرا ہم شرف و بزرگی داریت ، وہدیکہ علم و را اسے کج شرف حاصل انت
تہ گدا علم و سر و سوج کنوک و اما بے اندازہ شرف و اذت حاصل
انت ، علم و سر و سوج کنوک ، و اینوک و را استاد گشت و آکسان و
کہ استاد سبک دنت و آیان و داینیت آیان و علمی زبان و شاگرد
گشت۔

استاد و ادب و آئی و شرف و عزت و قرآن و حدیث و بزرگان
گفتارانی و یک جہان کتابی صورت و بیان بکنان تا نکہ سے ترکیب نسل
استاد و ادب و آئی و درجہ و گون جوانی و ذانت بکنت و پدا ہما

شرفی سر و سوجان و ماں و قی جند و تہا پیدا کنگ و داستا جہد و
 کوششت بکنت و نیکی و کشتک و گران و قی ذند و بگواؤین آیت۔
 استاذ ہما کس انت کہ آدگران و دانگ و سرسوج دست ہمیشی و اول
 مرد و علم و شرف و درجہ و بیان کنگ سکت الہی انت۔ مرے کتاب
 و ہے کوششت کنگ بوینگ کہ قرآن حدیث و بزرگانی گفتارانی رو و اول
 اول علم و شرف و پستان و بیان کنگ بہ بیت و پیدا استاذ و منصب
 و درجہ و گشینگ بہ بیت و آخر و علم و لوٹ کنوکانی بابت و بزرگانی
 پشت و نصیبت و ہے بول و بیان کنگ بیت کہ ایشانی سراکار کنوکان و
 و ہر دوین جہانانی تہا باج سوب نصیب بیت۔

اولی بہر

قرآن و حدیث و روئے علم و ذائقہ و بیان و علم و لذی۔
معنی چوٹائی و دانگ و دانگ رانت بلے آئی و مانا رانت کہ کلام یک
چیزے و شکل و صورت و انسان و ذہن سر پر نہ بیت و عزانت تہ
آٹا دانگ گشتت، مان عربی و علم و تزییپ مرے لوزاں کنگ
برنگ، اَلْعِلْمُ هُوَ حَقْوَلُ صَوْرَةُ اَيْشِرُ فِي الْعَقْلِ "بزان علم
ایش رانت کہ یک چیزے و صورت مان ذہن و اندازینگ بہ بیت۔
مان قرآن و حدیث و کتاباں علم و شرف و برکت و بابت و بار
درامین بیان نیگ بوتگ آنت۔ ہے مناسب و پیسر و شہ قرآن
و علم و بار و گوئیں احوال بیان کنگ بیت۔
پنجوش کر من ساری و اسے بارہ و گشتن کہ وحدے اللہ سبحانہ
و حضرت آدم علیہ السلام و پیدا کرت و آپر نیست آٹا مان وجود
و آدرت۔ تہ ہرشتگاں و اسے جہر دیش نیابرت و آیان ایلا گت

و گشت که - یارب! بنی آدم ماں روئے زمین و کشت و کوشش و
 پاد کنت و ہر جاگہ و جنگ و چوپ و چست کنت اگرچہ تھی ذکر
 تسبیح و بندگی و کار و ماکنگا ان و اشارة آیان گشتک و سلب
 ایش ات کہ خلافت و منصب ہم ما پرشتگان و دیگ ہ بیت کہ
 ماوتی بے گناہی و سوپ و خلافت و ذیات حقداریں . ہے درمیان
 و رب العزت و آدم علیہ السلام و پرشتگان و ہم ہم پریم کرت
 انت . و نمک و ڈ و چیز و اذبابان و ہم رایشانی ہم و ایر کرت
 انت . اول اول و خدانے پاک و پرشتگان و ہم گور کرت و اہج
 آیان و اسے چیزانی نام کرد جنت کرت . پرشتہ چرے سوال و
 پہک حیران و سرگردان بوئتت - پرچا کہ اسے چیزانی بابت و آیان و
 پوج ذانت نیست ات - گڈا آیان پستو دات کہ یارب ہر چیزیکہ نظر
 شما مارا دانگ آئی و بارہ و سہی گرتنگ ہما چیزان و اہید دگر ما
 پوج زانیں پرشتگان اسے پستو و پد اللہ رب العزت و ہم گون
 حضرت آدم علیہ السلام و کرت و اہج آئی و اسے چیزانی نام و
 نشان و ایشانی کرد و بارہ و جنت کرت - حضرت آدم علیہ السلام

و ہر ایک چیز سے و نام و نشان و آئی کرد و سپت و زبان و پھوس
 گون شری و بیان کرت کہ پرشتہ ساک حیران بوتنت نوں آگون شری
 و سرپہ بوتنت کہ اسے علم و برکت کرامات انت کہ بنی آدم را
 خلافت و مزین شائیں منسب دیگ بوتگ - اگاں بنی آدم وقی علم و
 کمال و گون وئی ادب و ثبوت و ہم پیش بکنت - تہ گڈا آئی و شرف
 و عزت اچ پرشتگان ہم دیما تربیت - و پدا چرے داستان
 و ماگون شری و ذات کمن کہ اللہ پاک و ذات و ایرک و خالق
 و مالک انت بلیکس اللہ رب العزت ہم اولی استاذ انت کہ آئی و
 و ت اچ وقی قدرت و حضرت آدم علیہ السلام و تو امین چھینزانی
 ذات و ہے وڈ و ذات کہ وھدیکہ پرشتگان اچ آدم علیہ السلام
 و زبانی و نام و آیانی کرد و بارو و بیان اشکت تہ بے وسی و
 حالت و چرایانی دپ و بہ بہ توار درایان بوت۔

و امہ آدم علیہ السلام و اسے عزت و شرف آئی و کمال ادب
 و فرمان برداری و برکت و حاصل برت ہے وڈ و انسانے خدائے
 پاک و فرمان برداری و گون ادب و بکنت تہ گڈا آئی و شرف و

عزتِ خدائے پاک و گور و اُپج پرشتگانِ ذیاتِ بیت و آئی
 و راشہ پرشتگانِ شرتر و بزرتر مارگِ بیت - بلے اگاں یک
 انسانے خدائے حکمان و نہ منیت دستاں کنت دبلے آدی و درشان
 کنت تہ گڈا انسان و حیثیتِ خدائے پاک و دیبا بنجوش کپیت کہ
 آ اُپج ساہدار و ہم کم تر شمار کنگِ بیت - مرے دنیا و آبازی
 و دش حال و آسودگِ گنگِ بیت - بلے دومی دنیا و آئی و جاگہ و
 ہنکین دوزخ و آس انت -

ایشی و ہر کس ذات کنت کہ ذات و چگ اُستاد انت -
 پیشی و واینوک یا سنج دیوگ و را اُستاد گشت - اُستاد ہر کس
 و آینیت آرا شاگرد گنگِ بیت - استاذ چو کہ سنج دیوگ انت
 اُپج آئی و سنج و برکت و شاگرد و را شری بیت پیشی و
 شاگرد و سرا آئی انت کہ آدی استاذ و ادب و شرفداری و ہر
 و بکنت -

دی ذاتگ و رُو و ہر کس و دی استاذ و خدمت گریگ و
 گون ادب و آئی و سجا و برجا داشته - اے ڈولین مردم تاریخی

داستانانی رو و دنیا و چہ مراد بولگنت جے بے ادبان و پوچ و ڈ و سوب
 نہ بولنگ۔

استاد و شرف و آئی و ادب و درجہ و برہا دارگ و و داستا
 اے حبرنگ باز الہی رانت کہ قرآن و حدیث و رو و علم و شرف
 و بزرگی و ذانگ بہ بیت و چہرائی و پد علم و شرف و بزرگی و بارو و
 ایندگہ بزرگ و سر حالانی گوشٹین و

بیان کنگ بہیت۔ خدائے پاک و راستین بیان کنگ و پدا کار کنگ
 و گشاد بدنت۔ علم و شرف و بزرگی و رو و چنت قرانی آیات گن
 معنی و جہل و بیان کنگ بدنت۔

(۱) نرمان خداوندی انت ۰ ھَلْ یَسْتَوِی الذِّیْنَ یَعْلَمُونَ

وَالذِّیْنَ لَا یَعْلَمُونَ (ترانگ) ہا کس کہ ذانت کنت (بزان عالم)

و ہا کس کہ نمان انت (بزان جاہل) برور نہ انت۔ چہے آیت و

خدائے پاک و گنگ و مراد ایٹن رانت کہ ذانت کار او ناذانت

پہنک بدنت مان دت و ہسر و برابر بیت نہ کنت۔ الہی عالم و درجہ

ناذانت و دیما پہنک باز ذیات انت۔

(۱) هَلْ يَنْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ (ترانک، نابینا و بزان کر

و بینا بزان چم پرج ء) اہمسر و برور بیت کنت نہ کنت - نابینا
 ء چہ مراد نادانندہ و بینا ء چہ مراد دانندہ انت کہ اے دونوں ہم
 ڈول ء نتوان انت کہ اہمسر و برور بہ بنت -

(۲) إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ (ترانک، اہم خدا

بہا مردم ترس انت کہ آذانت ءر خدا بُدانت - دراصل ءر دالاک
 اللہ رب العزت ءر شان ءر دانی ءر بندگی ءر گون شری ءر سر پہ بنت
 ءر آئی ءر بندگی و عبادت ءر پ شری ءر کنت - واذا ءر کار ءر ذررت
 ءر پ جوانی ذان انت و پرا حقوق اللہ و حقوق العباد ءر حقرسی
 ءر بارو ءر عملی گام ذررت - اے علم ءر برکت و کرامات انت کہ
 عالم نے این دگر مردمانی دل و خدا ءر بیم و ترس ءر پیدا کنت و اہم
 دتی کردار و کار ءر اے بارو ءر وقتی کمال ءر پیش دارنت -

(۳) - وَمَنْ يُؤْتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا (ترانک،

بہا یا نکہ حکمت و بزان علم، دیگ بوت ہنچوشس بظہم کہ آٹرا بانو نیر
 دیگ بوت یعنی علم ہنچیں بے بہائیں گنج ایت کہ ہر کس ءر اے

گنج دست و کھت چوش بزاں کہ آڑا بے پرک و کاس خیر برکت
 دست و کھت - اسی انت ما علم و قدر و بزانین و آئی و حاصل کنگ
 و داننا شب و روح جہد و کوششت بکنین چیا کہ چریشی و برکت
 و انسان و دوین جہانان سوب و مراد حاصل بیت - خدائے پاک مارا
 علم حاصل کنگ و گشاد و نصیب بکنت آہین!

قرآن آتیاں و پھون علم و شرف و بزرگی و بابت و چنت حدیث
 بیان کنگ ہنت - چہ شکہ دوین جہانان سرار و قول انت -

طَلَبُ الْعِلْمِ ذُرِّيَّةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَمُسْلِمَةٍ (بہشتی)

(تراجم) علم و کتاب کنگ ہر یک مسلمان مردین و چین آدم و سرا

اسی انت -

اسلام عملانی نام انت - شرمات و گتھ و بگر تاکہ مان لہر و ہونڈ

و تراگون شریعت و حکمان کار کپیت ، حکمانی سرا عمل پنج بر بیت -

کنت دانکہ آیانی علم و داننت کمنے - پیمیشی و دین و حکمانی دانگ و

حکمانی سرا کار کنگ و رہ بندانی مالوم کنگ انسان و اولی کار انت -

چہزت اشارات

۱۔ ڈانڈگر و سرعالمیں استاذ بہا انت کہ وقی شاگردانی تب ء اول
سرا جاہ بیاریت۔ وپدا آیان ء کرس بدنت۔ اگان نا آوت پرے جبر
محتاج انت کہ انگت ذیات تعلیم حاصل بکنت۔

۲۔ چیزیکہ شا ذانیت آیان دار کشک ء بابت ء سستی و بے پڑاہی
بکنت۔ آیان رگران سرکنگ الی بنان ات پرچا کہ شموکنگ پہ علم ء ش
ویل ء کم تر ذانت۔

۳۔ استاد ڈیل و ڈول ورہ بند ہنچکش بہ بنت کہ چرایاں منچوش موم
بیت کہ استاذ اچ سرء بگرتا پاواں سرچی ء نیکیں و پارینہ کاریں
مردے انت و آئی بگندگ ء شرت ء شاگرد ء ول ء تھا آئی ب بزرگی
ء عکس وت ء وت جاگہ بکنت۔

۴۔ شہزیم تراپ ء ادب حاصل نہ بیت۔ ترندین جہانی دیم ء
زمین جہر ذیات اثرہ دارنت۔ اسے نامسرہپین مردم ء کارہ انت کہ ہما
بیران ء کہ آشا مان آئی ء آپ مان گنگی انت پمیرء آئی گنگ کنت

۵- تزیینگ یا چم سُہری پیش دارگ ء چے کار بیت بلے رے رہند
 دائمی نہ انت . بلکیں حدارکی انت . اصلی سوب شہ مھر و مابت ء حاصل
 بیت کنت . یک سر حالیں مرد ء گشت انت کہ مھر و مابت ء راه اگرچہ
 دراج انت . بلے چریشی ء مردم دم نہ بارت .

۶- لائیکیں اُستاز ہا انت کہ سلیس صیل و عاداتان ء گن شیرین
 صیل و عاداتان ء وسیلہ ء دور بکنت و آگان نا آ اُستازی ء نام ء
 نکرذیت .

۷- استاذ ء کار ذہن ء بودناک کنگ دنیکیں آدتانی پیدا کنگ انت
 نہ کہ مضیقن ترمذی و زہر گرگ کہ چریشی ء ذہگانی پیدائشی رُوم نرود تربیت
 ۸- طیش و زہر گرگ ء دحد ء چچکان ء پرچ برہنگ نہ لویت .
 پرچا کہ اچ ذہر ء بُرین حکیم نادراہ ء مرمن ء علاج ء کنگ نہ لویت .
 ۹- چراغی کہ وقی کتر و گور ء روشنائی دات نہ کنت . آتان دور

دراج ء چون روشنائی دات کنت .
 ۱۰- ذات ء دریاب ء اوژنا کنوکیں ذہگان ء بوجیگ سازیت کہ آپہ
 شے تہلاک ء رُادگ بہ بنت بلکیں آیان ء اچ وقی جند ء برکت ء

اوژناکی پیش ہدایت ۔

۱۱۔ شہ علم ء ذیات ادب ء نیگ ء خیال گور کنت ہرچہ کہ

نذوریں بنیات ء سراکلات اوشتات نہ کنت ۔

۱۲۔ ذہگ ء کہ وت وانگ و دربرگ نہ لوٹیت کس آٹرا دانیت

کرت نکنت ۔

۱۳۔ اگاں کے روچے یک نوکیں جبرے ء ذانگ ء اتی بزانت

نہ یک سائے ء رند آ ۳۶۰ جبرانی خدا بند بیت ۔

۱۴۔ مان دیوان ء دپ ء بند کنگ شریں جبرے نہ انت دیوان

ء مردم ایشرا ایب ذانت ۔ بلکیں گوم و گیگ ء بچار وتی دانک

ء دور بدے ۔ تھی اے دانک اچ تھی بھچی ء ہزار درجہ شتر

و بہتر بیت ۔

۱۵۔ پرے جبر ء پھر مہند کہ تو فلان میر و امیر ء پنج اے ۔

پرچا کہ کس نہ ذانت کہ باندا چہ بوگی انت ؟ سرحلالی گشت انت کہ

” ہر کماں ء را ذوال است “

۱۶۔ راستی این مزنی ہما انت کہ آتھی وتی چند ء تھا انت ۔

نہیں دھدیکہ پیران بنت آیانی مرنی گوں بہایانی ہمبراھی ء و دت۔

۱۷۔ نیکی و شہرتی وتی مرٹ و ت رنت۔

۱۸۔ آ کس مدام بے فیض بیت کہ آ وتی اُستاز ء مثرن و اِزت

دنت۔ اچ ہر کس ء یک نیم ء گپے بگرت تہ گوں دل ء آئی ء را

ذت بدیت۔

۱۹۔ نالائیکس مچک ء مثال ششمی کُنک ء ڈول ء ایت کہ اگان تو

آئی ء برے تہ آ ورد کنت۔ اگان آرا نہ برے تہ دست ایب دار

بیت۔

۲۰۔ گونڈ وہی ء زمانگ دانگ و دربرگ ء زمانگ انت۔ ورنائی

کارو محنت ء زمانگ انت، پیری لوگ ء کنج ء گیرگ ء زمانگ انت

پہنت اشارات ۲

شیخ برہان الدین ء گشتن انت کہ علم ابید شہ استاذ ء شرف و

ادب ء پانچ برحاصل نہ بیت، پرچا کہ علم ء آیک استاذ ء و دگوش

و مہر ء سرارات و استاذ ء شرف و مہر شاگرد ء ادب و فرمان دوری ء

سرا انت۔

پہلے کسی عینک و علم و حاصل کنگ و وسیلہ ایوگ و استقامت
تشریف و ادب انت۔ پدا اذت و ادب و کمی و گیشی و سرا علمی درجہ
آنی حد بندی و فیصلہ بوت بیت۔ شہ استاذ و ادب و شاگرد و رانزیک
و شہ بے ادبی و دوری حاصل بیت۔ شہ نریکی و علم و را زند و شہ
دوری و علم و مرک رسیت۔ علامہ برهان الدین و ہم اسے گشتن
انت کہ شاگرد و را التی انت کہ شہ استاذ و علم و حکمت و حبر و
گون مزن ادب و دلگوشی و گوش باریت۔

اگرچہ یک کلمے را ہزار برہ گشتگ بہ بیت آسا لازم انت کہ
ہر یک برے گون اذت و احترام و گوش باریت، اگان ادب و تہا گد
مؤد و فرق بہ بیت تا آطالب کدی ہم علم حاصل کنگ و قابل
بیت، دیم تر و واجہ نبشتہ کنت کہ اگان سبق و دوران و چیزے
مرفہیت تا ابید شہ بحث و گون ادب و جنت بکنت۔ اگان بے
مختردت و سوال بکنت کہ چرائی و آئی و مقصد استاذ و را رسوا
کنگ انت تا گدا آسا پچ بہ علم حاصل نہ بیت۔ اسے ڈولین کار

رام و سزا و قابل انت و چوشیں نابودگین کار و کنوک مدام رسوا و

بیل بیت -

شیخ برهان الدین دیم ترا نوشته کنت در کہ شاگرد علم و در برگ

و رد و وت و گون توامی و استاذ عبے سپاریت ، دق حیاں و نفس

زیر کنان و استاذ و شور و سلا و قبول بکنت - استاذ ہرج کتابے

علی و سلا بدنت ، ہما کتاب و علم و را بوایت ، پرچاکہ اُتاذ

پرج دق علم و تہیات و برکت و زانت کنت کہ منی اے شاگرد

بجام کتاب و علم و دانگ و لایگی داریت -

امام بخاری و داستان

ماں تعلیم المتعلم نامیں کتاب و نوشته انت کہ حضرت امام محمد

بن الحسن و خدمت و محمد بن اسماعیل بخاری کتاب الصلوٰۃ و دانگ و

استا ساڈی بوت ، و امام محمد بن الحسن و واجب و تب و دل کشی

و کو و حکم دات کہ توے بخاری فقہ و علم و بدل و حدیث و علم

و را بوان ، پرچاکہ تمی ذہن حدیث و را شتر و بہتر سر پر بیت

استاذ و فیصلہ و را قبول کنان و واجہ بخاری و ہما کومان و حدیث و
 علم و را بنا کرت ، اچ استاذ و دعا و فرمان ذوری و برکت و واجہ
 بخاری تو این محدثانی سرداری درجہ حاصل کرت۔ واجہ بخاری و نوشتہ نگین
 کتاب "بخاری شریف" را حدیث و تو امین کتابانی سرا شرف حاصل برت
 مروچی بخاری شریف و وانگ و ابید کے عالم بیت نہ کنت ، امام
 بخاری و اے کمال و شرف اسلا استاز و فرمان ذوری و برکت و
 رست ۔

استاذ سرداران

استاذ و شرف و بار و مے و شمشے پیغمبر ﷺ و رحمت و درود
 آل سرابہ بنت (پوشش نماں کنت) من علم عبداً آیتہ من
 کتاب اللہ فهو مولاد۔ بزاں کے کر قران شریف و یک ایتہ
 تعلیم دنت آوقی شاگرد و سرداران۔

بروگهائی پت

میں نے اپنے دوستوں کو بتایا کہ میں نے ایک نیا پت چنا ہے۔

میں نے ان کو بتایا کہ میں نے ایک نیا پت چنا ہے۔

میں نے ان کو بتایا کہ میں نے ایک نیا پت چنا ہے۔

✓

روحانی پت

ہر دوئیں جہانانی سردار واجہ پیغمبر ہم فرمان انت " خیرا لآبا
 ع من علمک " بزاں شتریں پت ہما انت کہ آئی ء ترا تعلیم
 واجہ چوش ہم فرمان کرت ۔ ہر کس ء دین ء یک حرفے پیش
 داشت آشمے پت انت (تعلیم المتعلم)

استاذ ء ادب ء چنت دستور ورہ بند

- علامہ برہان الدین ء دتی کتاب " تعلیم المتعلم " ء نوشتہ کنت
 کہ شاگرد ء سرا الہی انت کہ دتی استاذ ء گوں جہل ء دستور و
 رہ بنداں ازت بکنت۔
- ۱۔ شر دگ ء۔ شاگرد دتی استاذ ء جاگہ ء مفذیت۔
  - ۲۔ شاگرد دتی استاذ ء دیم ء مروت۔ مام آئی ء گام پشت ء بکنت۔
  - ۳۔ استاذ ء موکل ء ابید گوں آئی ء گپ و تران کنت و ہدیکہ جبر
 کنت دتی متلب ء گوں کمیتن لوزاں درشان بکنت۔

۲۔ استاذ و رنج و گزشتی صورت و شہ استاذ و مثلہ آنی جسرت
 مکنت بلکیں استاذ و گوتم و بچاریت و گون اجازت و جبر و حال
 بکنت۔

۳۔ استاذ و لوگ و وہدیکہ بروت تہ دستک مجنت و نمک شک مکنت۔
 بلکیں گون ادب و آنی و راہ بچاریت و انکہ وت شہ لوگ و در
 بیٹ۔ پہ ملاقات و پنچین و حدی و بروت کہ استاذ شہ رنج و
 ابید دو چار بکپیت۔

۴۔ شاگرد و امی انت کہ ہر یک معاملہ و تہا استاذ و رزا و ش تہی
 و بچاریت۔

۵۔ شاگرد چشیں کارے ہی بر مکنت کہ چرائی و استاذ و دل کہہر بیت
 ابید شہ خدائے نافرمانی و درگہ ہر حکم و تہا استاذ و جبر و بکپیت۔

۶۔ ماں آنی و کوتاہی مکنت۔ بلکیں ہماومان و آنی و قول و توام بکنت۔

۷۔ استاذ و بارہ و پیچ بر پد پشت گپ مجنت و اگاں تا اوج استاذ
 و بے ادبی و چرائی و آنی و علم پیچ گرگ بیت و گناہ کار بہ بیت۔

۱۰۔ باید انت کہ گشگ و ابید شاگرد استاذ و خدمت و بکنت۔ تاد رہی

دہا ہر وہ و خدمت و شہ و تار و پداریت۔
 ۱۱۔ استاد و لٹائینگ و سرا بہادمان و ساڈی بہ بیت بلکیں و قی و
 و آء ہے ڈول و بکنت کہ لٹائینگ و نوبت میٹ۔

۱۲۔ تعلیم حاصل کنگ و رندتاوتی فند و اذت منیں استاذ و ادب یا
 خدمت و تہا پج و ڈین فرک میاریت۔ اگاں استاذ ذہر بگریت تہ
 شاگرد و سرا صبر کنگ اتی انت۔

۱۳۔ ہر وہ و قی شرفذاریں استاذ و یات بکنت و ہرچ ہیم و
 بیت کت و قی چکار و گون آنی و دایم بداریت۔

۱۴۔ شاگرد و سرا اتی انت کہ ماں سالی یک برے استاذ و بکنت
 و آئی و زیارت و بکنت و دمام چسانی و دعا و استا عرض
 و گورز بکنت۔

۱۵۔ استاذ و زندگی و کنان و آئی و علم و تالان کنگ و جہد
 و بکنت و ہمان و سر و سوج و رُو و درس و کار و بکنت و قی
 شاگردان و ہم و قی استاد و خدمت و دستا رماں بہت چچاک
 استاذ و شرف و اذت و ہر بابت و دارگی انت۔

۱۶- ماں خاصیں دھداں پہ وقی استاذاں دعا ۽ خیر بلوٹیت۔

۱۷- استاذ ۽ یک نشان د کتاب ، سند ، نصیحت ، نئے وقی گوروا پر
 بکنت تانکہ آئی ۽ یات ہر دھداں ماں دل ۽ بمانیت۔

